

ru! Kmet si želi na Hrvaškem rešitve iz težkega gospodarskega položaja, kmet si želi olajšanja davkov, pa da se mu popravijo ceste, zajezijo reke in potoki, da dobro proda svoje pridelke, kajti revščina na Hrvaškem je še večja kot pri nas. Vprašal sem jih, zakaj ne gredo v Zagreb, kjer Pribičević sklicuje hrvaški narod in ga poziva na upor, so mi odgovorili: »Na pogreb naših dobrih poslancev smo šli, zdaj pa nismo hoteli. Že pri pogrebu nam je bilo težko, ker smo videli grobokopa svobodne Hrvaške stati ob grobu naših ljudi — Pribičevića. Njemu ne verujemo in ne gremo!«

»Prav imaš«, je dejal gospodar, — »kmetov ljudi res ni bilo več v Zagreb na demonstracije. Sovražijo Pribičevića, ki se je že vsilil za vodjo Hrvaške. Človek, ki je dal kmete batinati, človek, ki je dal hrvaške voditelje zapirati, človek, ki je sovražil Hrvate in Slovence kar najhujše, hoče danes postati — njihov odrešenik. In če so Hrvatje slepi, ali naj bomo še mi? In če so Hrvatje proti nam hudobni, ali naj jih niti ne zavrneemo? To pravico pa že imamo, da povemo svoje mnenje!«

»Zakaj pa praviš, da so Hrvatje tudi hudobni?« Mož, ki je prišel s Hrvaškega, je stavil to vprašanje.

»Preprost narod ni hudoben. Voditelji pa po večini in nekateri še celo! Prosim, kaj si je izmislil Predavec proti g. dr. Korošcu! Izmislil si je, da je leta 1924 dr. Korošec dejal, da gre Slovenija pod Italijo, ker Srbi tako delajo z njo! Tedaj je divjal Pribičević. Tedaj je dr. Korošec lahko rekel, da se nam prehudo godi, če tudi tega, kot Predavec pravi, vendarle ni rekel. Toda, zakaj ta človek, ta Predavec sedaj pride s to neresnico? Zato, da bi zakril pred svetom ono sramotno izjavo Radiča, ki je te dni pozdravljal Madžare in Italijane kot prijatelje hrvaške kraljevine. Pa tudi zato, da bi oblatil dr. Korošca, da bi otežkočil delo v vladi, da bi to vlado vrgele. Kdor tako nastopa zoper našega voditelja, ali je to prijatelj Slovencev?«

»No, hvala za take prijatelje«, je dejal župan. »Si pa že kaj boljšega lahko želimo! Oblastni poslanec Baričević je nam grozil, da bomo cvlili, narodni poslanci pa hočejo nad nami iste čase, ko je Pribičević batinal Slovenijo in Hrvaško! Zdi se mi, da so po svojih besedah na eni strani in svojih namerah nad našim narodom na drugi strani — podobni onemu Turku, ki je dejal: »Ne boj se, brate, ja ču ti samo glavo vzeti!«

»Glavo jemati, to pa razume Pucelj, ki je mesar«, je dejal šaljivec.

»Saj res, kaj pa on kaj dela?« — Vsesplošno vpraševanje.

»Kaj dela? V Zagrebu zabavlja in dela opozicijo. Da pa lahko v Zagrebu živi, pa si je kar naprej vzela odškodnino, ki jo dobiva kot poslanec. Zdaj lahko dela opozicijo!«

»Le naj jo dela! Je zelo dobro, če je Pucelj v opoziciji in ni minister. Če je minister, tedaj verouk odprav-

lja na vinarških šolah, če pa je v opoziciji, pa stoji v branu za katoliško vero. Zato le naj bo v opoziciji«, je končal šaljivec razgovor.

V NAŠI DRŽAVI.

Vlada mirno dela. Vlada je šla mirno na delo. Prve dni ni bilo nobenega od opozicije v skupščini. Vse je šlo gladko, sprejeli so zakon o sodnikih in sodiščih. Zavrnilo so nekaj obtožb, ki niso imele nobene podla, ge. Tudi obtožbo proti dr. Korošcu, ki se je sam zagovarjal. Skupščina je vzela njegov zagovor na znanje in mu ponovno izrekla zaupanje. Srbski zemljoradniki so skušali delati kraval, pa se jim ni posrečilo.

Deklaracija vlade. S posebnim navdušenjem je bila sprejeta deklaracija vlade, to je napoved dela, ki ga hoče vlada izvršiti. Cela vrsta zakonov, ki so že nujno potrebni, delo za zunanji mir in za rešitev iz gospodarske krize, obenem pa pomirjenje nepotrebne razburjenja v državi, to je program in delo dr. Koroščeve vlade, ki ga je g. dr. Korošec izrazil v deklaraciji.

Blamirana opozicija v Zagrebu. Isti dan kot je bila sklicana seja narodne skupščine, je Pribičević v Radičevem imenu sklical sejo opozicije v Zagreb. Zagreb je ta dan praznoval. Vse trgovine so bile zaprte, vse hiše so bile v zastavah in — najeti ljudje so kričali po ulicah. Pribičević je mislil, da se bo dalo napraviti celo revolucijo, ki pa je bila le v njegovih izdajalskih besedah. Govoril je tako, da bi takoj zaslužil zapor. Hujskanje, ki ga je on začel, je tako strašno, da druge države vprašujejo, ali je Pribičević že res hrvaški kralj? Dr. Korošec mu je na vse to hujskanje dobro odgovoril. Dejalo je, da ga sicer pusti govoriti, nikakor pa ga ne pusti tako tudi — delati. Teh besed se je Pribičević ustrašil in je še govoriti nehal.

Najgrša politična laž. Ker je Radič zelo nerodno hvalil Italijane in Madžare, je bilo treba to na kak način zakriti. To bi naj izvršil Predavec, hrvaški poslanec, ki si je izmislil zoper dr. Korošca laž, da nas hoče dr. Korošec spraviti pod Italijo in da je dr. Marinkovič plačan, da razbije Jugoslavijo. Tej grozovitvi laži pač nihče ne veruje in Predavec sam tudi ne, le čuda, da slovenski demokrati to stvar tako pogrevajo. Njim je pač vsaka laž dobra, da se le dr. Korošec oblati.

Zakon o nošenju orožja je stopil v veljavo. Po tem zakonu bode lahko vsak državljan imel svojo puško, jo je treba le pri občini prijaviti. Zakon je že izšel v uradnem listu in se lahko vsak, ki se za to zanima, na občini pouči, kako je zdaj s tem. Našemu ljudstvu, ki si je v tem oziru želelo več svobode, bo gotovo s tem zelo ustrezno.

Nemci prešli v opozicijo. Ker se gotovim zahtevam nemških krogov ni moglo ustreči, ker so bile pretirane, so šli Nemci — pet po številu — v opozicijo. To seveda nič ne pomeni, kakor tudi to ne, da je socialist Petijan v opoziciji če tudi bi moral biti pravzaprav doma, kakor so socialisti zahtevali, da mora s demokrati držati. — Demokrati se ravno tako besno jeze na zemljoradnike, zakaj so sploh šli nazaj v skupščino, ko so preje rekli, da ne gredo. To Pribičeviću ne gre v račun!

Radič zelo hudo bolan. Sladkorna bolezen se mu je silno poslabšala in so zdravniki prepovedali Radiču vsak poličen razgovor.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Predrzní Italijani. Italija pripušča po vseh velikih mestih demonstracije za »italijansko« Dalmacijo. Na naši meji pa so hoteli imeti orožne vaje, a so izprevideli, da bi to bilo zanje slabo, zato so se premislili.

Čehi in Avstrija. Čehom bi pač ne bilo všeč, ako se bi Avstrija priklopila Nemčiji. Zato so Čehi začeli zelo hudo pisati zoper to priklopitev.

Poljska in Litva hočeta vojsko? — Obe državi se pripravljata kar najbolj urno na vojno. Mnogi mislijo, da se ta spor brez vojne ne bo končal. Društvo narodov bo ponovno posredovalo.

Madžarska je začasno popolnoma mirna. Opustila je svoje drzne nakepe, da bi se povečala na račun sosednih držav in uvideva, da je najbolje v miru živeti s sosedi. Če se je spet kaka skušnjava ne loti!

Na Kitajskem je konečno mir, saj ga je ta dežela že tudi zelo potrebovala. Japonska pa je malo jezna, da ni prišla nič na račun.

27. avgust — dan miru, tako se napoveduje, ker bo ta dan podpisan oni znani Kellogov predlog, da naj ne bo nobene vojske več! Bog daj, da bi res tako bilo: nobene vojske več!

Jezik.

O eni stvari govori sv. pismo prav veliko — o jeziku. Človeku bi se hotelo prvi hip to zdeti čudno. A sveto pismo samo nam navaja razlog za to, ko pravi: »Jezik je sicer majhen ud, a povzroči velike stvari. Glej — majhen ogenj, kako velik gozd zažge. Tudi jezik je ogenj, svet krivice.« Res, kolikokrat povzroči ogenj velike reči, kolikokrat je ogenj celi svet krivice. Veliko je na svetu slabega, koliko tega povzroči jezik! Kar si ti svetu, kar si ti bližnjim, ki živijo s teboj, si jim večinoma po svojem jeziku. Kakega pomena zato, da tudi o tebi veljajo besede sv. evangelija: »In je prav govoril.«

Ne govori prav, ki ima polžji jezik. Kakor polž vso pot, po kateri leze, oslini s svojo slino, tako so včasih ljudje, ki vsakega drugega človeka, s katerim pridejo skupaj na svoji živ-